

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Aan de Voorzitter van de
Eerste Kamer der Staten-Generaal
Binnenhof 22
Den Haag

Directie Veiligheidsbeleid
Bezuidenhoutseweg 67
2594 AC Den Haag
Postbus 20061
Nederland
www.minbuza.nl

Onze Referentie
DVB/TN-66/2010
Uw

Datum 8 maart 2010
Betreft Uw brief inzake Wijziging Verordening (EG) nr. 881/2002

Graag bied ik u hierbij de reactie aan op de brief van de vaste commissie voor Justitie van 19 januari 2010 met kenmerk 145179.01U inzake Wijziging Verordening (EG) nr. 881/2002 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Osama Bin Laden, het Al Qaida-netwerk en de Taliban.

De vaste commissie heeft in haar brief vragen gesteld over het onderwerp van de beperkende maatregelen (zoals bevrozing van tegoeden en economische middelen). In de eerste plaats verzocht de commissie om een overzicht van relevante recente ontwikkelingen op VN-niveau met betrekking tot dit onderwerp. Voorts verzocht de commissie om de Eerste Kamer een jaar na inwerkingtreding van Verordening Nr. 1286/2009 te informeren over de werking en effectiviteit ervan.

Zoals de vast commissie in haar brief aangeeft is Verordening Nr. 1286/2009 op 26 december 2009 in werking getreden. Uiteraard ben ik bereid u een jaar na inwerkingtreding te informeren over de ontwikkelingen omtrent de Verordening.

Inzake relevante recente ontwikkelingen op VN-niveau met betrekking tot beperkende maatregelen kan ik u het volgende melden. Beperkende maatregelen tegen personen en organisaties die banden hebben met Osama Bin Laden, het Al Qaida-netwerk en de Taliban blijven nodig om terrorisme te bestrijden. Ik ben van oordeel dat transparantie en adequate rechtsbescherming noodzakelijk zijn om de effectiviteit van het sanctiesysteem te behouden. Nederland heeft zich daarom in VN-kader, samen met een groep gelijkgezinde landen, beijverd voor versterking van de VN-procedures rond (de)-listing van personen en organisaties die worden geplaatst op de VN-lijst. Deze krijgt zijn beslag in de relevante VN-resoluties, die in het algemeen een looptijd hebben van 18 maanden. Mede dankzij eerdere inspanningen van deze groep was VNVR resolutie 1882 uit 2008 al een stap in de richting naar versterkte sanctieprocedures. Met name de informatievoorziening aan betrokkenen en de reguliere herziening van listings zijn belangrijke verbeteringen van het sanctiesysteem.

Met het oog op het einde van de looptijd van resolutie 1822 in december 2009, organiseerde Nederland in mei 2009 een internationaal seminar voor VNVR-leden en gelijkgezinden in Den Haag. Daar werden mogelijkheden voor verdere versterking van transparantie en rechtsbescherming geïnventariseerd en uitgewerkt. Nederland maakte zich vooral sterk voor het scheppen van de mogelijkheid van onafhankelijk en onpartijdig advies ten behoeve van het sanctiebeleid zoals dat wordt vormgegeven door het betreffende VN-sanctiecomité. Het advies zou zich in eerste instantie richten op verzoeken tot delisting en bijvoorbeeld kunnen worden gegeven door een panel van experts.

Directie Veiligheidsbeleid

Onze Referentie
DVB/TN-66/2010

Deze inspanningen hebben effect gehad, nu in de nieuwe VNVR-resolutie 1904 van 17 december 2009 is vastgelegd dat een onafhankelijke ombudspersoon wordt ingesteld die bij verzoeken tot delisting een onderzoeksrapportage zal doen toegaan aan de VNVR-leden. Deze ombudspersoon zal tevens een dialoog met de betrokkenen onderhouden. Het instellen van een ombudspersoon betekent niet dat op VN-niveau is voorzien in de mate van rechtsbescherming zoals op nationaal of Europees niveau bestaat. Niettemin is het een belangrijke verbetering dat nu een onafhankelijke instantie een eigen beoordeling kan geven over (de-)listing van personen en organisaties door VN-sanctiecomités.

Uiteraard zal Nederland actief blijven in het streven naar verbeterde transparantie en rechtsbescherming op VN-niveau, in de eerste plaats door samen met de groep van gelijkgezinden zeker te stellen dat de belangrijkste verbeteringen zoals vermeld in resolutie 1822 en 1904, waaronder de instelling van de ombudspersoon, hecht worden verankerd in het sanctiesysteem.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

Drs. M.J.M. Verhagen